

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (осми състав)

9 юли 2020 година*

„Обжалване — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Сирия — Мерки, насочени срещу видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия — Списък на лицата, чиито финансови средства и икономически ресурси са замразени — Включване на името на жалбоподателя — Жалба за отмяна и искане за обезщетение“

По дело C-241/19 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 18 март 2019 г.,

George Haswani, с местожителство в Ябруд (Сирия), за когото се явява G. Karouni, адвокат,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Съвет на Европейския съюз, за когото се явяват S. Kyriakopoulou и V. Piessevaux, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, за която се явяват първоначално A. Bouquet, L. Baumgart и A. Tizzano, а впоследствие A. Bouquet и L. Baumgart, в качеството на представители,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (осми състав),

състоящ се от: L. S. Rossi, председател на състава, J. Malenovský и F. Biltgen (докладчик), съдии,

генерален адвокат: Е. Танчев,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: френски.

Решение

- 1 С жалбата си г-н George Haswani иска отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 16 януари 2019 г. Haswani/Съвет (T-477/17, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното решение“, EU:T:2019:7), с което се отхвърля, от една страна, искането му на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ОВППС) 2016/850 на Съвета от 27 май 2016 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 141, 2016 г., стр. 125), Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/840 на Съвета от 27 май 2016 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 141, 2016 г., стр. 30), Решение (ОВППС) 2017/917 на Съвета от 29 май 2017 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 139, 2017 г., стр. 62), Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/907 на Съвета от 29 май 2017 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 139, 2017 г., стр. 15), Решение за изпълнение (ОВППС) 2017/1245 на Съвета от 10 юли 2017 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 178, 2017 г., стр. 13), Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1241 на Съвета от 10 юли 2017 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 178, 2017 г., стр. 1), Решение (ОВППС) 2018/778 на Съвета от 28 май 2018 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 131, 2018 г., стр. 16) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/774 на Съвета от 28 май 2018 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 131, 2018 г., стр. 1) в частите, в които тези актове го засягат, и от друга страна, искането му на основание член 268 ДФЕС за поправяне на вредите, които твърди, че е претърпял в резултат на Решение 2017/917 и Регламент за изпълнение 2017/907.

Правна уредба

- 2 Член 27 от Решение 2013/255/ОВППС на Съвета от 31 май 2013 година относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 147, 2013 г., стр. 14) е предвиждал:

„1. Държавите членки предприемат необходимите мерки за предотвратяване на влизането или транзитното преминаване през тяхна територия на лицата, отговорни за жестоките репресии срещу цивилното население в Сирия, на лицата, които получават ползи от режима или го подкрепят, както и на свързаните с тях лица, изброени в приложение I.

[...]“.

- 3 Член 28 от Решение 2013/255 е гласял:

„1. Замразяват се всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи, притежавани, държани или контролирани от лица, отговорни за жестоките репресии срещу цивилното население в Сирия, както и от лица и образувания, които получават ползи от режима или го подкрепят, и от свързани с тях лица и образувания, изброени в приложения I и II.

[...]“.

- 4 Решение 2013/255 е изменено с Решение (ОВППС) 2015/1836 на Съвета от 12 октомври 2015 г. (ОВ L 266, 2015 г., стр. 75 и поправка в ОВ L 336, 2016 г., стр. 42, наричано по-нататък „Решение 2013/255, изменено“).

5 Съображения 2, 5 и 6 от Решение 2015/1836 гласят:

„(2) [...] Съветът продължава да осъжда категорично провежданите от сирийския режим жестоки репресии срещу цивилното население в Сирия. Съветът многократно е изразявал сериозната си загриженост по повод на влошаващото се положение в Сирия, и по-специално на широко разпространените и системни нарушения на правата на човека и на международното хуманитарно право.

[...]

(5) Съветът отбелязва, че сирийският режим продължава политиката си на репресии, и с оглед на продължаващата сложна обстановка смята за необходимо да поддържа и гарантира ефективността на наложените ограничителни мерки чрез тяхното доразработване, като същевременно запази своя целеви и диференциран подход и взема предвид хуманитарното положение на сирийското население. Съветът смята, че предвид специфичния контекст в Сирия някои категории лица и образувания са от особено значение за ефективността на тези ограничителни мерки.

(6) Съветът прецени, че поради строгия контрол, който упражнява сирийският режим върху икономиката, единствено тесен кръг от видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия са в състояние да поддържат своя статут, като се ползват от тесни връзки с режима и от неговата подкрепа и като упражняват влияние сред него. Съветът счита, че следва да предвиди ограничителни мерки за налагане на ограничения върху достъпа и за замразяване на всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи на, притежавани, държани или контролирани от посочените видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия, както са посочени от Съвета и включени в списъка в приложение I, с цел да им се попречи да предоставят материална или финансова подкрепа на режима, както и, посредством упражняването от тях влияние, да се увеличи натискът върху самия режим да промени политиката си на репресии“.

6 Член 27 от Решение 2013/255, изменено, предвижда в параграфи 1—4:

„1. Държавите членки предприемат необходимите мерки за предотвратяване на влизането или транзитното преминаване през тяхна територия на лицата, отговорни за жестоките репресии срещу цивилното население в Сирия, на лицата, които получават ползи от режима или го подкрепят, както и на свързаните с тях лица, включени в списъка в приложение I.

2. В съответствие с оценките и решенията на Съвета в контекста на положението в Сирия, както е изложено в съображения 5—11, държавите членки също вземат необходимите мерки, за да предотвратят влизането или транзитното преминаване през тяхна територия на:

- а) видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия;
- б) членове на семействата Асад и Махлуф;
- в) министри от сирийското правителство на власт след май 2011 г.;
- г) членове на сирийските въоръжени сили със звание „полковник“ и равностойно или по-високо звание на служба след май 2011 г.;
- д) членове на сирийските служби за сигурност и разузнавателни служби на служба след май 2011 г.;
- е) членове на свързаните с режима милиции; или

ж) лица, извършващи дейност в областта на разпространението на химическо оръжие,

[...]

3. Лицата, принадлежащи към една от категориите, посочени в параграф 2, не се включват или не остават в списъка на лицата и образуванията в приложение I, ако има достатъчно информация, че не са или вече не са свързани с режима, или че не упражняват или вече не упражняват влияние върху него, или че не представляват реален риск от заобикаляне на ограничителните мерки.

4. Всички решения за включване в списъка се вземат индивидуално и за всеки конкретен случай, като се отчита пропорционалността на мярката“.

7 Член 28, параграфи 1—4 от това решение гласи:

„1. Замразяват се всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи на, притежавани, държани или контролирани от лица, отговорни за жестоките репресии срещу цивилното население в Сирия, както и лица и образувания, които получават ползи от режима или го подкрепят, и свързани с тях лица и образувания, включени в списъка в приложения I и II.

2. В съответствие с оценките и решенията на Съвета в контекста на положението в Сирия, както е изложено в съображения 5—11, се замразяват всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи на, притежавани, държани или контролирани от:

- а) видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия;
- б) членове на семействата Асад и Махлуф;
- в) министри от сирийското правителство на власт след май 2011 г.;
- г) членове на сирийските въоръжени сили със звание „полковник“ и равностойно или по-високо звание на служба след май 2011 г.;
- д) членове на сирийските служби за сигурност и разузнавателни служби на служба след май 2011 г.;
- е) членове на свързаните с режима милиции; [или]
- ж) членове на образувания, отдели, агенции, органи или институции, извършващи дейност в областта на разпространението на химически оръжия,

[...]

3. Лицата, образуванията или органите, принадлежащи към една от категориите, посочени в параграф 2, не се включват или не остават в списъка на лицата и образуванията в приложение I, ако има достатъчно информация, че не са или вече не са свързани с режима, или че не упражняват или вече не упражняват влияние върху него, или че не представляват реален риск от заобикаляне на ограничителните мерки.

4. Всички решения за включване в списъка се вземат индивидуално и за всеки конкретен случай, като се отчита пропорционалността на мярката“.

Обстоятелствата, предхождащи спора

- 8 Фактите в основата на спора са изложени в точки 1—30 от обжалваното решение. За нуждите на настоящото производство те могат да бъдат обобщени, както следва.
- 9 Жалбоподателят е бизнесмен със сирийско гражданство.
- 10 Като осъжда категорично тежките репресии срещу мирния протест на различни места в цяла Сирия и като призовава сирийските власти да проявяват сдържаност, вместо да прилагат сила, на 9 май 2011 г. Съветът на Европейския съюз приема Решение 2011/273/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 121, 2011 г., стр. 11).
- 11 Имената на лицата, отговорни за тежките репресии срещу цивилното население в Сирия, както и на свързаните с тях физически или юридически лица и образувания са посочени в приложението към Решение 2011/273. Съгласно член 5, параграф 1 от същото решение по предложение на държава членка или на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност Съветът може да изменя споменатото приложение.
- 12 Тъй като някои от ограничителните мерки срещу Сирийската арабска република попадат в приложното поле на Договора за функционирането на ЕС, Съветът приема Регламент (ЕС) № 442/2011 от 9 май 2011 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 121, 2011 г., стр. 1). В основната си част този регламент е идентичен с Решение 2011/273, но предвижда възможности за освобождаване на замразените финансови средства. Списъкът в приложение II към този регламент на лицата, образуванията и органите, признати за отговорни за съответната репресия или свързани с отговорните лица, е идентичен със списъка в приложението към Решение 2011/273.
- 13 Предвид сериозността на обстановката в Сирия с Решение 2011/782/ОВППС от 1 декември 2011 година относно ограничителни мерки срещу Сирия и за отмяна на Решение 2011/273 (ОВ L 319, 2011 г., стр. 56) Съветът приема за необходимо да наложи допълнителни ограничителни мерки. Решение 2011/782 предвижда в член 18 ограничения за достъп до територията на Европейския съюз на лицата, чиито имена са посочени в приложение I към решението, а член 19 — замразяване на финансовите средства и икономическите ресурси на лицата и образуванията, чиито имена са посочени в приложения I и II към Решението.
- 14 Регламент № 442/2011 е заменен с Регламент (ЕС) № 36/2012 на Съвета от 18 януари 2012 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 16, 2012 г., стр. 1).
- 15 С Решение 2012/739/ОВППС на Съвета от 29 ноември 2012 година относно ограничителни мерки срещу Сирия и за отмяна на Решение 2011/782 (ОВ L 330, 2012 г., стр. 21) разглежданите ограничителни мерки са обединени в един правен акт.
- 16 Решение 2012/739 е заменено с Решение 2013/255. С Решение 2014/309/ОВППС на Съвета от 28 май 2014 година за изменение на Решение 2013/255 (ОВ L 160, 2014 г., стр. 37) действието на Решение 2013/255 е продължено до 1 юни 2015 г.

- 17 С Решение за изпълнение (ОВППС) 2015/383 на Съвета от 6 март 2015 година за изпълнение на Решение 2013/255 (ОВ L 64, 2015 г., стр. 41) името на жалбоподателя е включено в ред 203, раздел А от приложение I към Решение 2013/255, а именно в списъка на лицата, за които се отнася това решение, считано от 7 март 2015 г., със следните мотиви:

„Изтъкнат сирийски бизнесмен, съсобственик на HESCO Engineering and Construction Company — голямо инженерингово и строително дружество в Сирия. Има близки връзки със сирийския режим.

George Haswani подкрепя режима и се облагодетелства от него посредством ролята си на посредник в сделки за закупуване на нефт от [Ислямска държава в Ирак и Леванта (ИДИЛ)] от страна на сирийския режим.

Той се облагодетелства от режима посредством предоставеното му облагодетелствано положение, включително чрез възложения му договор за обществени поръчки (като подизпълнител) с голямото руско нефтено дружество Stroytransgaz“.

- 18 На 6 март 2015 г. Съветът приема Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/375 за изпълнение на Регламент № 36/2012 (ОВ L 64, 2015 г., стр. 10). Името на жалбоподателя е вписано в списъка, съдържащ се в раздел А от приложение II към Регламент № 36/2012, със същите данни и мотиви като изложените в Решение за изпълнение 2015/383.
- 19 На 28 май 2015 г. с Решение (ОВППС) 2015/837 за изменение на Решение 2013/255 (ОВ L 132, 2015 г., стр. 82) Съветът продължава действието на Решение 2013/255 до 1 юни 2016 г. На същата дата той приема Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/828 за прилагане на Регламент № 36/2012 (ОВ L 132, 2015 г., стр. 3).
- 20 На 12 октомври 2015 г. Съветът приема Решение 2015/1836 за изменение на Решение 2013/255. На същата дата той приема Регламент (ЕС) 2015/1828 за изменение на Регламент № 36/2012 (ОВ L 266, 2015 г., стр. 1).
- 21 На 27 май 2016 г. Съветът приема Решение 2016/850. Името на жалбоподателя остава включено в ред 203, раздел А от приложение I към Решение 2013/255, а именно в списъка на лицата, за които се отнася това решение, считано от вече посочената там дата, а именно 7 март 2015 г., със следните мотиви:

„Водещ бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, с интереси и/или дейности в секторите на инженеринга, строителството, нефта и газа. Има интереси и/или значимо влияние в редица дружества и образувания в Сирия, по-специално в HESCO Engineering and Construction Company — водещо инженерингово и строително дружество.

George Haswani има близки връзки със сирийския режим. Той подкрепя режима и се облагодетелства от него посредством ролята си на посредник в сделки за закупуване на нефт от ИДИЛ от страна на сирийския режим. Той се облагодетелства от режима посредством предоставеното му облагодетелствано положение, включително чрез възложения му договор за обществени поръчки (като подизпълнител) с голямото руско нефтено дружество „Стройтрансгаз“.

- 22 На 27 май 2016 г. Съветът приема Регламент за изпълнение 2016/840. Името на жалбоподателя е оставено в списъка, съдържащ се в раздел А от приложение II към Регламент № 36/2012, със същите данни и мотиви като изложените в Решение 2016/850.
- 23 С писмо от 30 май 2016 г., изпратено до представителя на жалбоподателя, Съветът връчва на последния препис на Решение 2016/850 и на Регламент за изпълнение 2016/840.

- 24 Жалбоподателят подава жалба до Общия съд, който с решение от 22 март 2017 г., *Haswani/Съвет* (T-231/15, непубликувано, EU:T:2017:200) отменя Решение за изпълнение 2015/383, Регламент за изпълнение 2015/375, Решение 2015/837 и Регламент за изпълнение 2015/828 в частите, в които тези актове се отнасят до жалбоподателя. Частта от жалбата, насочена срещу Решение 2016/850 и Регламент за изпълнение 2016/840, е отхвърлена от Общия съд като недопустима с мотива, че изявлението за изменение не отговаря на условията по член 86, параграф 4 от Процедурния правилник на Общия съд. Сезиран с жалба, Съдът санкционира съображенията на Общия съд относно условията, на които трябва да отговаря изявлението за изменение на основанията и доводите, изложени в подкрепа на искова молба или жалба, и с решение от 24 януари 2019 г., *Haswani/Съвет* (C-313/17 P, EU:C:2019:57), отменя решението на Общия съд в тази му част. След връщането на делото за ново разглеждане от Общия съд с определение от 11 септември 2019 г., *Haswani/Съвет* (T-231/15 RENV, непубликувано, EU:T:2019:589), последният отхвърля частта от жалбата срещу Решение 2016/850 и Регламент за изпълнение 2016/840 като частично явно недопустима и частично явно неоснователна.
- 25 На 29 май 2017 г. с Решение 2017/917 Съветът продължава действието на Решение 2013/255 до 1 юни 2018 г. На 29 май 2017 г. Комисията приема Регламент за изпълнение 2017/907.
- 26 С писмо от 19 юни 2017 г., изпратено до представителя на жалбоподателя, Съветът уведомява последния, че след като е преразгледал включването на името му в списъците, съдържащи се в раздел А от приложение I към Решение 2013/255 и в раздел А от приложение II към Регламент № 36/2012, възнамерява да измени мотивите си. Съветът определя срок, в който жалбоподателят може евентуално да изрази становище.
- 27 С писмо от 29 юни 2017 г. представителят на жалбоподателя възразява срещу повторното включване на името му в споменатите списъци.
- 28 На 10 юли 2017 г. Комисията приема Решение за изпълнение 2017/1245. Името на жалбоподателя остава включено в ред 203, раздел А от приложение I към Решение 2013/255, а именно в списъка на лицата, за които се отнася това решение, считано от вече посочената там дата, а именно 7 март 2015 г., със следните мотиви:
- „Водещ бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, с интереси и/или дейности в инженерния, строителния, петролния и газовия сектор. Има интереси и/или значимо влияние в редица дружества и образувания в Сирия, по-специално в HESCO Engineering and Construction Company — водещо инженерно и строително дружество“.
- 29 На 10 юли 2017 г. Съветът приема Регламент за изпълнение 2017/1241. Името на жалбоподателя е оставено в списъка, съдържащ се в раздел А от приложение II към Регламент № 36/2012, със същите данни и мотиви като изложените в Решение за изпълнение 2017/1245.
- 30 С писмо от 11 юли 2017 г., изпратено до представителя на жалбоподателя, Съветът отговаря на писмото му от 29 юни 2017 г. и връчва на жалбоподателя препис на Решение за изпълнение 2017/1245 и на Регламент за изпълнение 2017/1241.
- 31 На 28 май 2018 г. с Решение 2018/778 Съветът продължава действието на Решение 2013/255 до 1 юни 2019 г. Със същото решение Съветът изменя и някои посочени в приложение I към Решение 2013/255 данни относно лица, различни от жалбоподателя. Съгласно член 3 от Решение 2018/778 то влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

- 32 На 28 май 2018 г. Съветът приема Регламент за изпълнение 2018/774. Съгласно член 1 от този регламент за изпълнение приложение II към Регламент № 36/2012 е изменено, като са отразени приетите с Решение 2018/778 изменения на приложение I към Решение 2013/255. Член 2 от Регламент за изпълнение 2018/774 предвижда, че същият регламент влиза в сила в деня след този на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Производството пред Общия съд и обжалваното решение

- 33 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 31 юли 2017 г., жалбоподателят иска, от една страна, отмяна на Решение 2016/850, Регламент за изпълнение 2016/840, Решение 2017/917, Регламент за изпълнение 2017/907, Решение за изпълнение 2017/1245 и Регламент за изпълнение 2017/1241, както и от друга страна, обезщетение за вредите, които твърди, че е претърпял в резултат на Решение 2017/917 и Регламент за изпълнение 2017/907.
- 34 На 15 ноември 2017 г. Съветът подава писмената си защита в секретариата на Общия съд.
- 35 С решение от 11 януари 2018 г. Европейската комисия е допусната да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Съвета и тя представя изявление при встъпване на 23 февруари 2018 г.
- 36 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 6 юли 2018 г., жалбоподателят иска да измени исканията си за отмяна на Решение 2018/778 и на Регламент за изпълнение 2018/774.
- 37 Жалбоподателят посочва три основания за жалбата си: първото — нарушение на задължението за мотивиране, второто — нарушение на принципа на пропорционалност и третото — по същество грешка в преценката.
- 38 В точка 47 от обжалваното решение Общият съд отхвърля жалбата като недопустима в частта относно искането за отмяна на Решение 2016/850 и на Регламент за изпълнение 2016/840.
- 39 По съществото на спора Общият съд, след като в точки 51 и 53 от обжалваното решение анализира внесеното с Решение 2015/1836 изменение на критериите за прилагане на ограничителните мерки, в точка 64 от същото решение приема — що се отнася до основанието за нарушение на задължението за мотивиране — че критериите, въведени в член 27, параграф 2 и член 28, параграф 2 от Решение 2013/255, изменено, представляват обективни, самостоятелни и достатъчни критерии, позволяващи прилагането на ограничителни мерки по отношение на разглежданите лица, без да е необходимо да се доказва, че последните подкрепят установения режим или че се ползват от водената от него политика.
- 40 По отношение на основанието, с което се твърди нарушение на принципа на пропорционалност, Общият съд припомня приложимата съдебна практика, като във връзка с необходимостта от приетите срещу жалбоподателя ограничителни мерки в точка 76 от обжалваното решение по-специално приема, че алтернативни и по-малко ограничителни мерки не позволяват постигането на преследваната цел.
- 41 След като отхвърля и третото основание, с което се твърди грешка в преценката, а следователно като отхвърля така и цялото искане за отмяна, Общият съд заключава, че нито един от изтъкнатите доводи за незаконосъобразност на актовете, чиято отмяна се иска, не може да бъде уважен и че поради това искането за обезщетение трябва да се отхвърли.

Искания на страните пред Съда

42 С жалбата си жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени обжалваното решение,
- да разпреди заличаването на името му от списъците, съдържащи се в раздел А от приложение I към Решение 2013/255 и в раздел А от приложение II към Регламент № 36/2012,
- да отмени Решение 2015/1836 и Регламент 2015/1828,
- да осъди Съвета да заплати сумата от 100 000 EUR като обезщетение за твърдените неимуществени вреди и
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

43 Съветът иска от Съда:

- да отхвърли жалбата и
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

44 Комисията иска от Съда:

- да отхвърли жалбата и
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По жалбата

45 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три основания, с които твърди съответно обръщане на тежестта на доказване и нарушение на принципа на презумпцията за невиновност, нарушение на задължението за мотивиране и нарушение на принципа на пропорционалност.

По допустимостта

46 Най-напред Комисията твърди, че основанията са недопустими, тъй като почиват на същите доводи като изложените в жалбата пред Общия съд и не посочват ясно защо обжалваното решение е неправилно.

47 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 256 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз обжалването се ограничава само до правни въпроси и то трябва да се основава на липса на компетентност на Общия съд, на нарушение на процесуални правила в производството пред него, което накърнява интересите на жалбоподателя, или на нарушение на правото на Съюза от страна на Общия съд (вж. в този смисъл решения от 26 юни 2012 г., Полша/Комисия, C-335/09 P, EU:C:2012:385, т. 23 и от 29 октомври 2015 г., Комисия/АНКО, C-78/14 P, EU:C:2015:732, т. 21).

48 От член 256 ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и член 168, параграф 1, буква г) от Процедурния правилник на Съда следва, че жалбата трябва точно да посочва пороците на съдебното решение, чиято отмяна се иска, както и правните доводи, с

които по специфичен начин се подкрепя това искане (вж. в този смисъл по-специално решения от 26 юни 2012 г., Полша/Комисия, C-335/09 P, EU:C:2012:385, т. 25 и от 19 юни 2014 г., Commune de Millau и SEMEA/Комисия, C-531/12 P, EU:C:2014:2008, т. 47).

- 49 Предвид това жалба, която само повтаря или възпроизвежда буквално вече изложени пред Общия съд основания и доводи, в това число и основанията на изрично отхвърлени от тази юрисдикция фактически обстоятелства, не отговаря на произтичащите от тези разпоредби изисквания за мотивиране. Всъщност подобна жалба представлява просто искане за преразглеждане на представената пред Общия съд искова молба или жалба, което е извън компетентността на Съда (вж. в този смисъл решения от 26 юни 2012 г., Полша/Комисия, C-335/09 P, EU:C:2012:385, т. 26 и от 19 юни 2014 г., Commune de Millau и SEMEA/Комисия, C-531/12 P, EU:C:2014:2008, т. 48).
- 50 При все това, след като един от жалбоподателите оспорва тълкуването или прилагането на правото на Съюза от Общия съд, правните въпроси, разгледани в първата инстанция, могат отново да бъдат разисквани в рамките на обжалването. Всъщност, ако жалбоподателят не би могъл да основе жалбата си пред Съда на вече изложени пред Общия съд правни основания и доводи, производството по жалбата отчасти би се обезсмислило (вж. в този смисъл решение от 26 юни 2012 г., Полша/Комисия, C-335/09 P, EU:C:2012:385, т. 27).
- 51 В случая обаче с жалбата по същество се оспорва приетото от Общия съд по някои от поставените му в първоинстанционното производство правни въпроси, свързани по-специално със задължението за мотивиране, което институциите имат по силата на член 296 ДФЕС, или с прилагането на принципа на пропорционалност. Тъй като освен това съдържа точни указания по какви въпроси, на какви основания и с какви доводи се обжалва решението, жалбата не може да се обяви за изцяло недопустима.
- 52 Ето защо допустимостта на конкретните доводи, изтъкнати в подкрепа на различните основания на жалбата, следва да се преценява в хода на анализа на всяко основание с оглед на критериите, посочени в точки 47—50 от настоящото решение.

По първото основание

Доводи на страните

- 53 С първото основание се твърдят както грешка при прилагане на правото, която Общият съд допуснал при тълкуването на членове 27 и 28 от Решение 2013/255, изменено, така и обръщане на тежестта на доказване и нарушение на принципа на презумпцията за невиновност.
- 54 Жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 64 от обжалваното решение е приел, че след изменението с Решение 2015/1836 условието — което членове 27 и 28 от Решение 2013/255, изменено, изрично предвиждат и което изисква да се докаже, че лицето, спрямо което се прилагат ограничителните мерки, е свързано с разглеждания режим — вече представлява презумпция за свързаност.
- 55 Според жалбоподателя член 27, параграф 2 и член 28, параграф 2 от Решение 2013/255, изменено, следва да се разглеждат в тясна връзка съответно с член 27, параграф 3 и член 28, параграф 3 от същото решение. Съгласно последните разпоредби Съветът не може да включи в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, лице, което не е или вече не е свързано с режима или което не упражнява никакво влияние върху

него. Следователно членове 27 и 28 от Решение 2013/255, изменено, налагали винаги да се установи дали са изпълнени и двете условия: съответните бизнесмени да упражняват влияние върху режима и да са свързани с него.

- 56 Жалбоподателят счита, че като не е спазил разпоредбите на Решение 2013/255, изменено, Общият съд е нарушил принципа на презумпцията за невиновност и е обърнал тежестта на доказване.
- 57 Според Съвета тълкуването на жалбоподателя на член 27, параграф 2, буква а) и параграф 3 и на член 28, параграф 2, буква а) и параграф 3 от Решение 2013/255, изменено, е очевидно неправилно.
- 58 Съветът счита, че Общият съд правилно е приложил критериите за включване в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, и не е разместил тежестта на доказване.
- 59 Комисията най-напред подчертава, че включването в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, става въз основа на нови критерии, въведени с приетото в отговор на опитите на сирийския режим да заобиколи съществуващите ограничителни мерки на Съюза Решение 2015/1836.
- 60 В това отношение доводите на жалбоподателя се оборвали от самия текст на членове 27 и 28 от Решение 2013/255, изменено, тъй като в член 27, параграф 2 и член 28, параграф 2 се въвеждал самостоятелен критерий за включване в споменатия списък на седем категории лица, сред които и категорията на видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия, а в член 27, параграф 3 и член 28, параграф 3 били предвидени три хипотези, при които, дори и да попада в някоя от посочените категории, съответното лице или образувание не се включва или не остава в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки. Комисията счита, че разглеждани заедно, параграфи 2 и 3 от всеки от посочените членове установяват оборима презумпция, която по никакъв начин не нарушава презумпцията за невиновност и не размества неприемливо тежестта на доказване.

Съображения на Съда

- 61 По отношение на довода, с който се твърди, че Общият съд нарушил членове 27 и 28 от Решение 2013/255, изменено, следва да се припомни, че първоначалните критерии за включване в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, се основават на индивидуалното поведение на включените в него лица, тъй като член 27, параграф 1 и член 28, параграф 1 от това решение визират само „лицата, които получават ползи от режима или го подкрепят, както и [...] свързаните с тях лица“. Този параграф не е изменен с Решение 2015/1836.
- 62 Тъй като член 27, параграф 1 и член 28, параграф 1 от Решение 2013/255, изменено, предвиждат общ критерий, без получаването на ползи от сирийския режим и подкрепата за този режим да бъдат дефинирани като понятия и без да се уточнява начинът, по който те могат да бъдат установени, преценката дали дадено лице основателно е включено в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, налага обстоятелствата, които позволяват да се установи, че съответното лице икономически е подкрепило сирийския режим или че е получавало ползи от него, задължително да бъдат доказани (вж. по аналогия решение от 7 април 2016 г., Akhras/Съвет, C-193/15 P, EU:C:2016:219, т. 51, 52 и 60 и цитираната съдебна практика).

- 63 Всъщност този критерий е формулиран, без да се презумира каквато и да било подкрепа за сирийския режим както от ръководителите на основните предприятия на Сирия (вж. по аналогия решение от 7 април 2016 г., Akhras/Съвет, C-193/15 P, EU:C:2016:219, т. 53), така и от влиятелните бизнесмени.
- 64 Решение 2015/1836 обаче изменя членове 27 и 28 от Решение 2013/255, като в параграф 2 от всеки от тези членове въвежда — в съответствие с оценките и констатациите на Съвета в контекста на положението в Сирия — седем категории лица, принадлежащи към определени групи, сред които по-специално посочените в буква а) от този параграф „видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия“.
- 65 Макар член 27, параграф 1 и член 28, параграф 1 от Решение 2013/255, изменено, да допускат включване в списъка въз основа на общия критерий, че съответното лице се ползва от сирийския режим или го подкрепя, от текста на член 27, параграф 2 и член 28, параграф 2 от същото решение следва, че новите критерии се добавят към първоначалния критерий. В това отношение член 27, параграф 2, буква а) от Решение 2013/255, изменено, ясно посочва, че „[Д]ържавите членки също вземат необходимите мерки“ по отношение на седемте нови категории лица.
- 66 Тъй като критериите за прилагане на ограничителни мерки по отношение на седемте категории лица са самостоятелни спрямо първоначалния критерий, предвиден в член 27, параграф 1 и член 28, параграф 1 от Решение 2013/255, обстоятелството, че дадено лице принадлежи към някоя от седемте категории, само по себе си е достатъчно, за да се вземат необходимите мерки, без за целта да е необходимо да се доказва връзка между качеството на влиятелен бизнесмен и подкрепата за режима или получаването на ползи от него.
- 67 Това тълкуване впрочем се потвърждава и от целта, преследвана с изменението на членове 27 и 28 от Решение 2013/255.
- 68 Всъщност първоначално приетите с Решение 2011/273 ограничителни мерки не са позволили да се сложи край на упражняваните от сирийския режим репресии, тъй като той систематично ги заобикаля и продължава да финансира и подкрепя политиката си на жестоки репресии срещу цивилното население. От съображение 5 от Решение 2015/1836 следва, че според Съвета продължаващата сложна обстановка изисква наложените ограничителни мерки да останат в сила и да се доработят, като същевременно се запази целевият им и диференциран подход, за да се определят по-добре някои категории лица и образувания от особено значение.
- 69 Съгласно съображение 6 от посоченото решение критериите за включване в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, се е налагало да бъдат изменени. Тъй като сирийската икономика е тясно контролирана от сирийския режим, като деловите среди и този режим са създали отношение на взаимозависимост след процеса на либерализация на икономиката, започнат от президента Башар ал-Асад, следва да се приеме, от една страна, че действащият режим не е в състояние да продължи да съществува без подкрепата на ръководителите на предприятия, а от друга страна, че ограничен кръг влиятелни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия, могат да поддържат статута си благодарение само на тесните си връзки със сирийския режим.
- 70 В този контекст се оказва необходимо да се изберат критерии за включване в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, като се изхожда от статута на някои лица, и по-специално от статута им на „видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия“, за да им се попречи да продължат да предоставят материална или финансова подкрепа за управляващия режим и за да може чрез влиянието, което упражняват, да се увеличи натискът върху самия режим.

- 71 Следователно Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 64 от обжалваното решение е анализирал член 27, параграф 2 и член 28, параграф 2 от Решение 2013/255, изменено, в смисъл че новите критерии, и по-специално критерият, свързан с притежаването на качеството виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, са самостоятелни и достатъчни сами по себе си, за да обосноват прилагането на ограничителни мерки, без да е необходимо да се представя допълнително доказателство, че съответният бизнесмен е подкрепял установения режим или че се е ползвал от него.
- 72 Този извод не може да се обори с довода на жалбоподателя, че Общият съд анализира изолирано член 27, параграф 2 и член 28, параграф 2 от Решение 2013/255, изменено, след като е трябвало да ги тълкува в тясна връзка с член 27, параграф 3 и член 28, параграф 3 от същото решение.
- 73 В това отношение несъмнено следва да се констатира, че разпоредбите на член 27, параграф 2 и член 28, параграф 2 от Решение 2013/255, изменено, трябва да се тълкуват във връзка с тези на член 27, параграф 3 и член 28, параграф 3 от същото решение, тъй като по-специално съгласно вторите разпоредби лицата, принадлежащи към една от категориите, посочени в първите разпоредби, не се включват или не остават в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, ако има достатъчно информация, че не са или вече не са свързани със сирийския режим, че не упражняват никакво влияние върху него или че не представляват реален риск от заобикаляне на ограничителните мерки.
- 74 При такова разглеждане на разпоредбите на член 27, параграф 2 и член 28, параграф 2 от Решение 2013/255, изменено, във връзка с разпоредбите на член 27, параграф 3 и член 28, параграф 3 от същото решение по никакъв начин не може обаче да се изведе задължение за Съвета да докаже, че са изпълнени и двете условия — наличие както на качеството на виден бизнесмен, така и на достатъчно връзки със сирийския режим.
- 75 Във всеки случай е важно да се отбележи, че Общият съд не е приложил самостоятелно член 27, параграф 2 и член 28, параграф 2 от Решение 2013/255, изменено, а е взел предвид и параграф 3 от всеки от тези членове.
- 76 Всъщност в точка 84 от обжалваното решение Общият съд припомня, че съгласно критериите — предвидени в член 27, параграф 2, буква а) и параграф 3 и в член 28, параграф 2, буква а) и параграф 3 от Решение 2013/255, изменено — за включване в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, лицата от категорията на видните бизнесмени в Сирия подлежат на ограничителни мерки, освен ако има достатъчно информация, че не са или вече не са свързани със сирийския режим, че не упражняват никакво влияние върху него или че не представляват реален риск от заобикаляне на ограничителните мерки.
- 77 В точка 98 от обжалваното решение, която не се оспорва в производството по обжалване, Общият съд освен това уточнява, от една страна, че нито един от представените от Съвета документи не установява изпълнение на някое от посочените условия за заличаване на името на жалбоподателя от списъците на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, и от друга страна, че самият жалбоподател не е представил никакви доказателства в това отношение.
- 78 Следователно доводът на жалбоподателя, че Общият съд допуснал грешка, като анализирал изолирано член 27, параграф 2 и член 28, параграф 2 от Решение 2013/255, изменено, трябва да се отхвърли като неоснователен.

- 79 По отношение на доводите, че Общият съд нарушил принципа на презумпцията за невиновност и обърнал тежестта на доказване следва да се припомни, че в точка 64 от обжалваното решение Общият съд не се е позовал на никаква презумпция, а се е основал само на обективен, самостоятелен и достатъчен критерий, който позволява да се обоснове включването на лица в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки (вж. в този смисъл решение от 11 септември 2019 г., НХ/Съвет, C-540/18 P, непубликувано, EU:C:2019:707, т. 38).
- 80 В случая в точки 92—96 от обжалваното решение Общият съд е разгледал конкретно дали мотивът — че жалбоподателят е имал качеството на водещ бизнесмен, извършващ дейност в Сирия — с който е обосновано повторното му включване в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, е достатъчно доказан с представените от Съвета документи за периода 2011—2015 г. След като в точка 97 от решението си отбелязва, че жалбоподателят не е представил никакви доказателства срещу твърденията на Съвета и подкрепящите ги документи, Общият съд по никакъв начин не е пропуснал да разгледа представените от заинтересованото лице доказателства, нито е обърнал тежестта на доказване, а е приел, че те не позволяват да се обори изводът, до който документите водят (вж. в този смисъл решение от 11 септември 2019 г., НХ/Съвет, C-540/18 P, непубликувано, EU:C:2019:707, т. 50).
- 81 В точка 98 от обжалваното решение, след като припомня, че ограничителните мерки, които се прилагат спрямо включено в списъка лице, не могат да бъдат запазени, ако има достатъчно информация, че то не е или вече не е свързано със сирийския режим, Общият съд уточнява, че представените от Съвета документи по никакъв начин не установяват това условие да е изпълнено за жалбоподателя, както и че последният не е представил каквито и да било доказателства в този смисъл.
- 82 Установявайки това обаче, Общият съд съвсем не приема, както изглежда твърди жалбоподателят, че последният носи тежестта на доказване на грешките в констатациите на Съвета в решенията, чиято отмяна се иска, и на наличието на достатъчно информация по смисъла на член 27, параграф 3 и на член 28, параграф 3 от Решение 2013/255, изменено, че жалбоподателят не е или вече не е свързан със сирийския режим (вж. в този смисъл решение от 14 юни 2018 г., Makhlouf/Съвет, C-458/17 P, непубликувано, EU:C:2018:441, т. 86).
- 83 Следователно доводите за нарушение на принципа на презумпцията за невиновност и за обръщане на тежестта на доказване също трябва да се отхвърлят като неоснователни.
- 84 С оглед на изложените съображения първото основание следва да се отхвърли по същество.

По второто основание

Доводи на страните

- 85 С второто си основание жалбоподателят твърди, че като не проверил дали действително жалбоподателят е свързан със сирийския режим, Общият съд приел обжалваното решение без какъвто и да било мотив и потвърдил решения, които сами по себе си били незаконосъобразни поради липса на мотиви, тъй като приетите срещу жалбоподателя решения, чиято отмяна се иска, не били мотивирани от наличието на съществуващи връзки между него и разглеждания режим.

- 86 Съветът счита, обратно на твърдяното от жалбоподателя, че доказателствата за качеството на жалбоподателя на виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, са разгледани от Общия съд и са обявени от него за достатъчни.
- 87 Комисията счита, че второто основание изхожда от съждение, за което при разглеждането на първото основание се установи, че е погрешно, и че поради това трябва да се отхвърли по същество. Във всеки случай от анализа на първото основание следвало, че Общият съд извършил подробен анализ на положението и че мотивирал в достатъчна степен обжалваното решение.

Съображения на Съда

- 88 Най-напред следва да се констатира, че второто основание изхожда от съждението, че решенията на Съвета, чиято отмяна се иска, не са мотивирани и че Общият съд е пропуснал да провери дали жалбоподателят е свързан със сирийския режим.
- 89 Както обаче вече бе припомнено при разглеждането на първото основание, Общият съд е анализирал подробно разглежданото положение и е мотивирал в достатъчна степен решението си, че Съветът може да се основе на качеството на жалбоподателя на виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, за да приложи ограничителните мерки в съответствие с член 27, параграф 2 и член 28, параграф 2 от Решение 2013/255, изменено, без да е длъжен да доказва наличието на връзки на заинтересованото лице със сирийския режим.
- 90 Следователно второто основание изхожда от погрешно съждение и поради това трябва да се отхвърли по същество.

По третото основание

Доводи на страните

- 91 При излагането на третото основание, с което твърди нарушение на принципа на пропорционалност и липса на мотиви, жалбоподателят припомня, че съгласно член 27, параграф 4 и член 28, параграф 4 от Решение 2013/255, изменено, всички решения за включване в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, се вземат индивидуално и за всеки конкретен случай, като се отчита пропорционалността на мярката, която се преценява индивидуално с оглед на продължителността ѝ и необходимостта от нея.
- 92 В това отношение жалбоподателят твърди, че недостатъчният характер на свързания само със сирийското му гражданство критерий и продължителността на наложените му през 2015 г. ограничителни мерки сами по себе си доказват непропорционалността на тези мерки.
- 93 Що се отнася до необходимостта от тези мерки, обжалваното решение било опорочено и от грешка при прилагане на правото, тъй като в точка 76 от него Общият съд се произнесъл общо, а не на индивидуална основа.
- 94 Освен това жалбоподателят иска от Съда да упражни правомощието си да се произнесе по съществуващото на спора, като установи незаконосъобразността на Решение 2015/1836 и Регламент 2015/1828 в частите, с които се налагат наказателни финансови санкции в нарушение на член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г.

- 95 Като се основава на представените пред Общия съд писмени изявления, жалбоподателят иска от Съда да уважи неговите искания за обезщетение.
- 96 Съветът твърди, че третото основание трябва да се отхвърли по същество, тъй като Общият съд се е произнесъл по пропорционалността на разглежданите индивидуални ограничителни мерки, като в точки 73 и 74 от обжалваното решение е припомнил съдебната практика в тази област, а в точки 75—77 от същото решение я е приложил към настоящия случай.
- 97 Комисията също счита, че третото основание следва да се отхвърли по същество.

Съображения на Съда

- 98 Следва да се припомни, че съгласно член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз всяко ограничаване на упражняването на правата и свободите, признати от Хартата, трябва да бъде предвидено в закон и да зачита основното съдържание на същите права и свободи, като ограничения могат да бъдат налагани, само ако са необходими и ако действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора.
- 99 Съгласно практиката на Съда принципът на пропорционалност изисква приложените с разпоредба на правото на Съюза мерки да бъдат в състояние да осъществят легитимните цели, преследвани от съответната правна уредба, и да не надхвърлят необходимото за тяхното постигане (решение от 31 януари 2019 г., *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* и др./Съвет, C-225/17 P, EU:C:2019:82, т. 102 и цитираната съдебна практика).
- 100 По отношение на съдебния контрол за спазването на принципа на пропорционалност Съдът е постановил, че на законодателя на Съюза следва да се признае широко право на преценка в областите, които предполагат той да направи избор от политическо, икономическо и социално естество и в които е призван да извършва комплексни преценки. Оттук Съдът стига до извода, че единствено явно неподходящият характер на приета в тези области мярка с оглед на целта, която компетентната институция възнамерява да постигне, може да засегне законосъобразността на такава мярка (вж. по-специално решение от 28 ноември 2013 г., *Съвет/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, т. 120 и цитираната съдебна практика).
- 101 В случая е важно да се отбележи, че както следва от точка 72 от обжалваното решение, жалбоподателят не оспорва законосъобразността на ограничителните мерки като цяло, нито тази на мерките, приети за борба с насилието, извършено спрямо цивилното население.
- 102 В точка 75 от обжалваното решение обаче Общият съд подчертава, че в случая приемането на ограничителните мерки е подходящо, тъй като с него се преследва толкова фундаментална за международната общност цел, каквато е защитата на цивилното население.
- 103 В точка 76 от същото решение Общият съд добавя относно необходимостта от разглежданите ограничителни мерки, че алтернативни и създаващи по-малко ограничения мерки, като система на предварително разрешение или задължение за последващо обосноваване на използването на прехвърлените средства, не биха позволили постигането на преследваната цел, по-специално с оглед на възможността за заобикаляне на наложените ограничения.
- 104 Следователно, противно на твърденията на жалбоподателя, Общият съд не се е произнесъл общо, а с оглед на конкретното разглеждано в случая положение.

- 105 Що се отнася до довода, свързан с критерия за гражданство, важно е да се припомни, че включването в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, е свързано не с условието за сирийско гражданство, а с условието за качеството на виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия.
- 106 Що се отнася до твърдението за нарушение, свързано с продължителността на разглежданите ограничителни мерки, следва да се констатира, че такива ограничителни мерки подлежат задължително на периодично преразглеждане от Съвета, при което всеки път на съответното лице следва да се предоставя възможност да излага доводи и факти в своя защита.
- 107 Предвид именно на наличието на такова периодично преразглеждане, което гарантира, че лицата и образуванията, които вече не отговарят на критериите, се заличават от списъците на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, Общият съд приема в точка 77 от обжалваното решение, че повторното включване на името на жалбоподателя в тези списъци не може да се квалифицира като непропорционално поради потенциално неограничения му във времето характер.
- 108 Следователно Общият съд не може да бъде упрекнат, че е приложил неправилно принципа на пропорционалност.
- 109 Що се отнася до искането на жалбоподателя Съдът да упражни правомощието си да се произнесе по съществото на спора, като установи незаконосъобразността на мерките, налагащи наказателни финансови санкции в нарушение на член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, следва да се припомни, че в точка 65 от обжалваното решение Общият съд констатира, че жалбоподателят не е оспорил законосъобразността на критерия за включване в списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителни мерки.
- 110 С оглед обаче на член 170, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, съгласно който с жалбата не може да се изменя предметът на спора пред Общия съд, доводите на жалбоподателя, с които той иска да се установи, че разпоредбите на член 27, параграф 2 и на член 28, параграф 2 от Решение 2013/255, изменено, противоречат на правото на Съюза, трябва да се отхвърлят като недопустими.
- 111 Що се отнася до искането — посочено само в петитума на жалбата, без повече да бъде доразвито — Съдът да разпреди името на жалбоподателя да се заличи от списъка на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, достатъчно е да се припомни, че в рамките на производство по обжалване Съдът не е компетентен да издава разпореждания (вж. в този смисъл определение от 12 юли 2012 г., *Mugraby/Съвет и Комисия*, C-581/1103 P, непубликувано, EU:C:2012:466, т. 75 и решение от 25 юли 2018 г., *Orange Polska/Комисия*, C-123/16 P, EU:C:2018:590, т. 118).
- 112 Що се отнася до искането на жалбоподателя Съдът да му присъди обезщетение, следва да се констатира, че изложените в това отношение мотиви се свеждат до препращане към всички направени пред Общия съд искания, и по-специално към исканията за обезщетение.
- 113 Такова искане обаче очевидно не отговаря на изискванията за мотивиране, установени с припомнената в точка 49 от настоящото решение практика на Съда, още повече че с него по никакъв начин не се изразява становище по изложените в точки 101—108 от обжалваното решение съображения за отхвърляне на искането за обезщетение в първоинстанционното производство, в които Общият съд припомня постоянната съдебна практика в областта на ангажирането на извъндоговорната отговорност на Съюза по смисъла на член 340, втора алинея ДФЕС за неправомерно поведение на негови органи, за да заключи, че в случая не са изпълнени необходимите условия.

- 114 Следователно искането за обезщетение на жалбоподателя трябва да се отхвърли като недопустимо.
- 115 Ето защо третото основание трябва да се отхвърли отчасти като недопустимо и отчасти по същество.
- 116 С оглед на всички изложени съображения жалбата трябва да се отхвърли изцяло.

По съдебните разноски

- 117 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, който се прилага по отношение на производството по обжалване по силата на член 184 от този правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждането на жалбоподателя и последният е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (осми състав) реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**
- 2) Осъжда г-н George Haswani да заплати съдебните разноски.**

Подписи